

Právní regulace platebních služeb

Abstrakt

Práce se věnuje tématu platebních služeb, a to zejména v souvislosti s nabytím účinnosti druhé směrnice o platebních službách. Cílem práce je vyhodnotit, které činnosti na finančním trhu podléhají regulaci platebních služeb, identifikovat osoby oprávněné platební služby poskytovat a analyzovat některá práva a povinnosti vznikající mezi uživateli a poskytovateli platebních služeb. Autor se snaží také o analýzu změn, které druhá směrnice o platebních službách do českého práva přinesla, a zamýšlí se nad tím, do jaké míry tento předpis může ovlivnit trh platebních služeb a subjekty na něm působící.

Práce je členěna do pěti kapitol, přičemž první kapitola se věnuje jednotlivým platebním službám a druhá vymezuje činnosti, které platebními službami nejsou. Další kapitola obsahuje přehled tuzemských i evropských předpisů, které se na platební služby a činnost jejich poskytovatelů vztahují. Čtvrtá kapitola je věnována osobám, které jsou oprávněny platební služby poskytovat, a práci uzavírá pátá kapitola popisující právní vztahy vznikající při poskytování platebních služeb, zejména závazky ze smluv o platebních službách, informační povinnosti poskytovatelů platebních služeb a odpovědnost za neautorizované a nesprávně provedené platební transakce.

Autor dochází k závěru, že platební služba nepřímého dání platebního příkazu, kterou druhá směrnice o platebních službách přinesla, má potenciál se stát běžným způsobem provádění platebních transakcí v Evropě i České republice. Rozšíření používání nepřímého dání platebního příkazu může zapříčinit transformaci poskytovatelů platebních služeb v platební instituce. Podle názoru autora sice druhá směrnice o platebních službách donutí banky jakožto tradiční poskytovatele platebních služeb inovovat nabízené služby, o dominantní postavení na trhu platebních služeb je ale nepřipraví.

Klíčová slova: platební služby, PSD2, zákon o platebním styku